

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 165 / 16. ročník

Ječmen, Mičím, Cestovatel a Martin nakonec na BVÚ nejeli, avšak v tomto roce našemu oddílu určitě budou vítanou oporou

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci září roku 2004.

Úvodem

Právě začíná 16. ročník oddílového časopisu Březová Kůra. První číslo vyšlo v srpnu 1989, je to tedy právě 15 let. Jeho obsahem byly pouze věci týkající se ohnivectví a OP, neboť především ohnivcům byla tehdy Březová kůra určena. Do konce roku 1989 vyšly ještě další dvě čísla s podobným obsahem.

Většina z vás ještě tehdy nebyla na světě, takže můžeme směle říci, že náš časopis je starší než většina členů v oddíle.

Já doufám, že úroveň Březové kůry v letošním roce poroste a k dosažení tohoto cíle tu máme pár novinek:

- zaprvé na konci tohoto článku najdete uzávěrku a předpokládané vydání všech čísel tohoto ročníku. Je to kvůli mně, abych se snažil to dodržet a taky kvůli vám, co do časopisu pravidelně přispíváte. Takže tady máte letošní „jízdní řád“ Březové kůry. Už nechci slyšet od některých starších členů „no já jsem to nevěděl, že byla uzávěrka“ !!!
- zadruhé od samého začátku bude v Kůře seriál o našem pohraničním opevnění, což jak doufám zaujme hodně členů našeho oddílu (viz. dále)
- pro tento ročník slibil wağamed Skaniatario dodat do každého čísla čtyři stránky příspěvků. Tím jistě dojde k posílení kvality našeho časopisu
- populární rubrika Víte, že... bude pokračovat, nebo bude nahrazena od příštího čísla rubrikou podobnou, zaměřenou na prezentaci zajímavých rekordů z Guinnessovy knihy, podle domluvy s Mauglím
- pokusíme se vás členstvo co nejpodrobněji informovat o dění ve vedení, o průběhu našich rad a porad a o tom, co jsme na vás zase přichystali
- jakmile bude zvoleno nové vedení, bude obnovena rubrika Slovo Degandawidy (náčelníka,...apod)
- pokusím se dohodnout s našimi ohnivci na nějaké té zajímavé stránce

Toto číslo vzniklo za přispění Stopaře, MIČKINIKWY, SKANIATARIA, Mauglího, Ječmena, Plamena, Bédi, kterým patří náš společný dík.

V loňském ročníku jste měli možnost sledovat seriál Počátky moderní české státnosti. Nevím, nakolik vás zaujal, ale věřím, že alespoň vy starší jste na něj občas mrkli, protože znalosti základní historie národa jaksí patří ke skautské „výbavě“.

No a abychom se letos zase něco nového dozvěděli, tak jsem pro vás připravil další seriál, který jakoby volně navazuje a má název Československé opevnění z let 1935 – 1938. Věřím, že toto téma je atraktivní i pro ty mladší,

protože naše pohraniční „bunkry“ neboli pevnosti každý rok přitáhnou velké množství návštěvníků. Takže zde máte možnost se o nich dovědět něco víc.

Důležité údaje k letošnímu ročníku BK:

Redakční rada se koná:	Vždy na kmenové radě
Uzávěrka příspěvků čísla 166 je:	V neděli 31. října 2004
Číslo 166 vyjde:	V pátek 5. listopadu 2004
Uzávěrka příspěvků čísla 167 je:	V neděli 5. prosince 2004
Číslo 167 vyjde:	V pátek 10. prosince 2004
Uzávěrka příspěvků čísla 168 je:	V neděli 2. ledna 2005
Číslo 168 vyjde:	V pátek 7. ledna 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 169 je:	V neděli 6. února 2005
Číslo 169 vyjde:	V pátek 11. února 2004
Uzávěrka příspěvků čísla 170 je:	V neděli 6. března 2005
Číslo 170 vyjde:	V pátek 11. března 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 171 je:	V neděli 3. dubna 2005
Číslo 171 vyjde:	V pátek 8. února 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 172 je:	V neděli 1. května 2005
Číslo 172 vyjde:	V pátek 6. května 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 173 je:	V neděli 5. června 2005
Číslo 173 vyjde:	V pátek 10. června 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 174 je:	V neděli 3. července 2005
Číslo 174 vyjde:	Na táboře 2005
Uzávěrka příspěvků čísla 175 (tábor) je:	V neděli 21. srpna 2005
Číslo 175 vyjde:	V pátek 2. září 2005 (na zahajovačce)

Chtěl bych požádat zejména starší bojovníky (rádce, podrádce, a všechny –náctileté, aby tyto jednotlivé termíny sledovali a závčas svoje příspěvky odeslali. To, že v tomto čísle jsou družinové stránky, je jen díky tomu, že jsem rádce v den uzávěrky obvolal a dotlačil k napsání něčeho kloudného. Pokaždé to tak ale nebude! Takže si kluci prosím vás na to dávejte pozor.

Takže doufám, že náš časopis bude celý rok vycházet nejen ke spokojenosti mé a celého vedení, ale hlavně ke spokojenosti vás, jednotlivých členů.

Rendy

JAVOROVÁ NAŽKA 2004 – 2005

Opět se rozbíhá asi nejdůležitější soutěž celého oddílového roku – bodování aneb Javorová nažka. V minulých letech se o vítěze vedly urputné boje až do posledních dní a nebylo jasné, kdo se stane celkovým vítězem. Doufám, že minimálně stejný boj se rozhoří i letos. Měsíční vítězové opět budou dostávat barevné vydání BK a jejich tvář se na nás vždy bude z titulní strany našeho oddílového časopisu usmívat. V následující tabulce jsou popsány možnosti, jak získat body. Není to samozřejmě vše a během roku se určitě vyskytnou nějaké další možnosti. Nabídka bodů je v podstatě stejná jako loni, takže to prostudujte a pusťte se do toho!

I. DOCHÁZKA A VYBAVENOST Rodovka.....10 b. Jednodenní akce.....15 b. Vícedenní akce.....30 b. Krojovanost.....5 b. Vybavení.....5 b. 100% docházka v měsíci.....15 b.	II. AKTIVITA , SBĚR Sběr druhotných surovin.....max. 30 b. Nováček.....100 b. Jiné aktivity.....max. 30 b. (pomoc na klubovně, ve vedení atd.)
III. OP, MISTROVSTVÍ, NOVÁČKOVSKÁ Nováčkovská zkouška.....50 b. Zisk OP.....10 b. Podmínka do Mistrovství.....5 b. Zisk odborky.....30 b. Bojovnícká hodnota.....25 b. Šlechtický stupeň.....50 b.	IV. ČASOPIS A KRONIKA, OSTATNÍ Článek do BK.....10 b. Zápis do kroniky.....10 b. Soutěže a hry na akcích Další nabídka bodů v BK atd.

Tři nejlepší v loňské Javorové nažce

II. SKAUTSKÉ DNY 9. – 11. 9. 2004

Pohled především na tábor u Brasáku

Po deseti letech se konaly v Zábřeze 2. skautské dny a náš oddíl u toho samozřejmě nemohl chybět. S přípravami skautských dnů se začalo už ve čtvrtek 8. září, kdy se stavěl skautský tábor na louce u Brasáku. Na stavbě se podílely snad všechny zábřežské oddíly, včetně skautů ze Štítů. Náš oddíl měl za úkol vybudovat zavěšený stožár, stejný, jako jsme měli letos na táboře. Tohoto úkolu se ujal Stopař společně s Rendym, nachomýtl se tam i Plamínek. Takže během čtvrtečního odpoledne opět vznikla tato neobvyklá stavba, přičemž samotné vztyčení stožáru jsme stihli společně se západem Slunce. Večer zkrátka stál u Brasáku kompletní skautský tábor včetně podsad, Tee-Pee a kuchyně s jídelnou.

Už od pátečního rána začaly proudit do tábora davy dětí ze základních škol v Zábřeze a blízkém okolí. Každý oddíl měl připravený nějaký program, kterým se snažil zaujmout. My jsme se prezentovali indiánsky zařízeným stanem a to díky klukům z žateckého KSIGUDANU, kteří přijali naše pozvání a přivezli s sebou spoustu indiánských věcí (ty naše byly na výstavě v kulturáku). Dál jsme předváděli vzduchovky, Néta přinesl polstrované meče, všem dobře známé z etapovky, a taky lasování (tady zářil hlavně Plamen a šlo to i Drakovi). Během dopoledne tu byli Mičkinikwa, Stopař, Netopýr, Plamínek, Dráček a Ječmínek. Celé stanové městečko si prohlédlo několik stovek školáků. Například Zlatá lilie vozila děti na raftu, Stopaři měli souboj na kladě, Štítý táborovou kuchyň, zkrátka toho bylo dost. Škoda, že se nepodařila na pátek zajistit například lezecká

Zavěšený stožár

Jedna ze soutěží připravené pro příchozí – úkolem bylo vytáhnout kolík z roztočeného taliře, vidíte Draka

stěna (ta byla aspoň v sobotu) a lanové aktivity. Podobně probíhalo i odpoledne, jenže děti už nechodily organizované se školou, ale s rodiči nebo kamarády. Takže u našeho stanu se zase lasovalo, předvádělo se Tee-Pee a rozdávali jsme letáčky zvoucí k prohlídce naší klubovny. Mičkinikwa odpoledne vyrazil připravovat do kulturáku výstavu. U našeho stanu jsme se postupně střídali, dorazil Mlčím, objevila se tu Rakša, Rendy, Mauglí atd. Večer jsme odvezli věci zpátky do

klubovny, dochystali výstavu a vše tak bylo připraveno na nejdůležitější den skautských dnů – sobotu.

Tento den jsme se prezentovali hned na třech místech v Zábřeze. Mimo tábor u Brasáku to bylo na výstavě v kulturáku a samozřejmě dnes byla veřejnosti otevřena naše klubovna. U Brasáku dnes byli nejdůležitější Mlčím s Ohejsou, kteří byli v indiánském. Taky jsme si donesli lakrosky a prakticky po celý den si někdo zkoušel tuhle indiánskou hru. Například kluky z Jeseníku to myslím celkem zaujalo. Mičkiniwa strávil celý den na výstavě a Rendy to měl pod palcem na klubovně. Skoro všichni Šavani včetně jejich rodičů pomáhali na některém z těchto třech míst s programem nebo hlídáním. Mimo

Místnost věnovaná Akelově sbírce na výstavě v kulturáku

zábřežských dětí a rodičů navštívili tento den skautské dny hodně skautů z blízkého i vzdálenějšího okolí. Naše pozvání přijali třeba skauti z Jeseníku, Žatce nebo Jiren (kousek od Prahy). Taky se tu objevily oddíly z Hořejna, Postřelkova, Rudy, Šumperka atd. Další součástí této akce byla i hra městem upozorňující na památky a zajímavosti. Hlavním večerním programem byl countrybál v kulturáku. My jsme jako alternativní program připravili čtyřhodinový florbal pro nás a kluky ze Žatce. Nakonec

se nás tam ale sešlo přes 40 lidí. Vzhledem ke spoustě času si ale všichni solidně zahráli. Na countrybále nás reprezentoval

Dráček, Stopař a taky Míša a bylo tady i pár rodičů od našich členů. Myslím, že i tahle akce se docela povedla. V táboře taky přespali Vlč, Káně a Dračí Zub s Michalem, kteří jediní ze Sov celý dnešek strávili s námi v Zábřeze. Neděle už byla posledním dnem. Během dopoledne byla ještě v kulturáku otevřená výstava a odpoledne už jen probíhalo balení. Poslední, co nás čekalo bylo položení stožáru. S Ječmínkem a Dráčkem jsme to celkem rychle zvládli. Takže tyto dva kluky bych chtěl obzvlášť pochválit, protože byli k ruce prakticky po celé tři dny. Navíc Ječmínek ještě v neděli večer pomáhal s odvozem věcí na klubovnu, takže pro něj celé tři dny skončili až někdy po 22. hodině.

Dík ale určitě patří všem, kdo přiložili ruku k dílu.

Stopař

Skautské dny v Zábřeze 9. – 11. září 2004

Pohled především na stavbu městečka a sobotu na klubovně

Čtvrtek – stavba městečka

Stavba tábora probíhala celý čtvrtek. Náš oddíl měl na starost indiánské tee-pee a stožár. Stožár jsme stavěli opět zavěšený, tedy stejný jako na táboře. Nejprve jsme vztyčili tři kůly, na kterých byl stožár zavěšen. Nutno

podotknout, že ostatní skautské oddíly z toho byly lehce nervózní. Celé odpoledne jsme se totiž zabývali stavbou a pořád nic nebylo vidět. Nejprve jeden kůl, pak dva. Jeden bratr ze Skaličky později dokonce řekl, že když viděl jeden kůl, tak nevěděl co to je. Pak viděl dva kůly a myslel si, že děláme branku do hřiště. Pak uviděl třetí kůl a myslel si, že nám přeskočilo.

Večer se nám ovšem podařilo dílo dokončit a stožár se zaskvěl v plné kráse.

Mezitím někteří členové oddílu postavili naše tee-pee, i to barevné, což celý tábor oživilo. Zlatá lilie měla také Tee-pee, skauti ze Štítů stavěli kuchyň s jídelnou a Skalička měla na starost bránu a stavbu klasických podsadových stanů.

Sobota na klubovně

Na klubovně byl den otevřených dveří. Úklid klubovny probíhal prakticky celý srpen a kousek září. Největší díl na tom, že naše klubovna nyní vypadá k světu mají MIČKINIKWA, Věrka, Tarzan, Netopýr a další, kteří zde strávili nejvíce hodin. O prázdninové brigádě na klubovně se dočtete v jiném článku.

Na klubovně byla připravena výstava z historie skautingu (historické almanachy), a to jak zábřežského tak celorepublikového. V hlavní místnosti byly k vidění nástěnky, štíty, vítězné plakety, vítězové bodování, atd. Uklizena byla také knihovna.

Další atrakcí byla stezka odvahy, kterou v nově vyklizeném sklepě připravil Cestovatel. Musím říct, že stezka byla připravena velice precizně a účastníkům se líbila. Nejvíc zaujalo pohyblivé strašidlo a dále ruka mumie, které skákala po stole. Ze stropu visely hnusné provázky, kterých se každý štilil a už samotný vstup byl

zajímavě ztvárněn (Pekelná brána). Je vidět, že když Cestovatel chce, tak dokáže zajímavé věci. Jen tak dál.

Den s námi na klubovně strávil také Baret, který měl na starost střelbu ze vzduchovek. Věrka s Veronikou se vystřídaly u stolku s našimi cihlami, na pomoc přišel Věrčin známý, pan Sýkora, který nám slíbil do budoucna pomoc při údržbě klubovny.

Já jsem návštěvy provázel po klubovně a podával stručný výklad. Zajímavostí byla návštěva paní, která v klubovně dříve bydlela. Byla velice nadšena tím, jak se nám daří klubovnu udržovat.

Hned ráno přišel Dušan, který nám osvětlil historii naší klubovny a poté si se zájmem prohlédl naši expozici. Další zajímavou návštěvou byli prarodiče Lukáše. Jak se ukázalo, jeho dědeček byl po roce 1945 také u skautů a znal mnoho bývalých zábřežských skautů, včetně Dušana a také něco z historie zábřežského skautingu.

Ze starších členů našeho oddílu se na klubovně objevili WABLAUTANAGA a SKANIATARIO.

Navštívily nás také oddíly ze Šumperku, Skaličky ze Žatce, z Rudy, atd. Dokonce přijel i zájezdový autobus se skauty z okolí Prahy, jak vidíte na obrázku, takže na naší klubovně rázem nebylo k hnutí. Celkem naši klubovnu navštívilo asi 100 zájemců.

Hlavní dík za zajištění tohoto dne patří Cestovatelovi, za jeho stezku odvahy, o kterou byl obrovský zájem. Dále Věrce, která strávila na klubovně spoustu hodin a podílela se na jejím úklidu a Ječmenovi, který zde strávil téměř celý den. Další kdo se podílel (nejen) na sobotním chodu klubovny byli Veronika, Baret, Mauglí, Plamen, Drak a pan Sýkora.

Rendy

Skautské dny - zpráva o výstavě

Tradice našich výstav sahá do roku 1993, kdy jsme pořádali první výstavu, na kterou jsme pozvali i ostatní kamarády (oddíly). Od té doby měla výstava stoupající úroveň. Letošní však směřovala k oddílům místním, které touto cestou měly oslavit 85 let skautingu v Zábřeze. Jejich expozice mohla vypovídat o možné bohaté činnosti hochů a dívek v těchto oddílech. Velkou příležitostí se zde otvírala dívčímu oddílu Žab, který letos dovršil 25 let své nepřetržité činnosti, ale jejich jediné tablo bylo sice pěkné, ale přece jen se čekalo daleko více.

Na úvod bych však popsal přípravu a iniciativu našich členů.

Výstavu jsme začali chystat asi 14 dní předem. Nejprve jsme obalili všechny tabla a pak se pustili do nového sestavení historických oddílových tabel.

V této části je třeba pochválit Paní Vítkovou a Věrku, které na této činnosti odpracovaly asi největší počet hodin. Mauglí zase zhotovil nové popisky roků a touto naší aktivitou se podařilo zhotovit asi 15 tabel, která představila náš kmen. Mezi novější tabla patřilo tablo kmenových diplomů, které jsme sesbírali mezi členy a každý jej obdivoval pro jeho barevnost a krásné indiánské obrázky. Diplomy pro kmen již několik let dělá Sachem Sokol.

Další novinkou bylo tablo dřevěných plátek, které naši bojovníci dostávají na závěrečném táboráku za své výsledky. Pro zájemce z řad sběratelů turistických známek zde Plamen, Cestovatel a Dráček připravili sbírku těchto známek. Svou sběratelskou činnost zde představil také Běďa, který jako náš skautský sběratel vystavoval své výšivky, známky, odznaky atd. Mnozí členové zde měli krásné deníky, mezi ty vypůjčené bych jmenoval od Tangywaje a Sokola.

Vidět jejich poctivě psané zápisy bylo příjemným zjištěním. Doporučuji všem si deník psát a zůstane pro vás pěkná vzpomínka na roky prožité mezi kamarády v našem oddíle Trojka.

Velkou pomocí bylo také zapůjčení indiánských věcí od Tomáše Giesla ze Šumperka – bizoní kůže, bizoní hlava, o kterou byl veliký zájem a plno lidiček si ji nasadilo na hlavu.

V Moravském severu vyšla také pěkná barevná fotografie z expozice korálkovaných a indiánských věcí. V dalších novinách Týden na severu vyšla fotografie Mičkinikwy u štítů Manata a Jelenů a informační bulletin Zábřeha otiskl stěnu tabel a v pozadí můžeme nalézt Mišu a Mauglího.

Letos si na tisk nemůžeme stěžovat.

Jediným oddílem odjinud byli Kamarádi Strojdy Vláška ze Šumperka, kteří svou expozicí opět nezklamali a patří jim poděkování za pomoc při přípravě i uklidku výstavy.

Samostatnou expozicí byl Akela ze Šumperka. Akela celý měsíc poctivě připravoval tabla, upomínkové předměty aj. a bylo velkou škodou, že se výstavy neúčastnilo více lidí. Právě expozice o skautingu, kde bylo možné vidět skautské věci skoro z celého světa byla tou velkou možností se seznámit s tradicí a současností skautingu.

Na výstavě pomáhalo také několik rodičů. Jako tradičně více maminek – paní Vítková, Špačková, Paclíková, Čulíková, Novotná, Honsová, Bělašková, Bednářová, Kašíková, Sedmerová a jeden tatínek, pan Hons. Všem patří poděkování a všechny také pozveme na video o skautských dnech, které se uskuteční na Čilíkotu.

Ze starších členů oddílu bych jmenoval Sachemy SKANIATARIA, Míšu a WABLAUTANAGU, kteří mi pomohli v naší expozici.

A jaká byla účast? Těžce se to píše, ale nejhorší jaká kdy byla. Celkem jsme uvítali asi 290 lidiček. Před třemi roky to bylo asi 560 účastníků, ale letos to bylo v rámci velké akce SKAUTSKÉ DNY.

Bylo asi chybou spoléhat se na reklamu a propagaci Skautských dní a měli jsme se o to postarat sami.

Snad

příště.

MIČKINIKWA

Výprava za Šumperk

Tuto výpravu organizoval Mičkinikwa. Byla to vlastně první poprázdňinová akce, kde jsme se jako oddíl sešli společně na celý den. Zahajovačka byla krátká a Skautské dny zase působily roztržštěně.

Proto jsme netrpělivě očekávali jaké počty členů se dostaví na tuto výpravu. Největší radost nám udělala Káňata, která pod vedením Vanaty Ječmínka přišla v počtu 7 lidíček. První výpravu s námi prožíval Martin Blažek, který právě přišel do oddílu a určitě bude výraznou postavou Káňat. Na výpravě se také Káňata posilují o tatínka Gryzlyho pana Kašíka.

Naše druhá družina Vlci zde měla svých 5 členů a chyběl jen Sběratel, který se neomluvil a zklamal vedení svým přístupem. Sběratel nechodí první rok a měl by vědět, že pokud se na akci z vážného důvodu nemůže dostavit je třeba informovat zavčas vedení akce a svého rádce!!!!

Poslední družinou byl rod Sov. V Leštině právě probíhají hody a tak členstvo zastupuje dvojice věrných Mona a Dračí zub. Právě Dračí zub si zaslouží pochvalu, protože si stále drží 100% docházku na oddílových akcích jako jediný ze Sov. Z vedení zde byl Mičkinikwa a dva oddíloví rádcové Gaosed Tarzan a Gaosed Cestovatel.

Jedním z cílů bylo Muzeum veteránů, kde se náš kmen pravidelně po letech objevuje. Opět jsme se obdivovali tanku, do kterého jsme se všichni vlezli a ještě bylo místo. Snad příště posuneme rekord (pokud nás ovšem bude více!). Vstupné do muzea nebylo malé, a tak rozdíl doplácela oddílová pokladna, a to 200 Kč. Obdrželi jsme do kroniky, pohlednice a jiné propagační materiály. Největší zážitek byl ovšem v muzeu, kde jsme pod vedením průvodkyně viděli plno zajímavých věcí.

Venku následoval test znalostí, kde Káňata proti spojencům Sov a Vlků hádala správné odpovědi. Ukázalo se, že všichni dávali pozor Nakonec zvítězil rod Káňat.

Počasí nám přálo a my pokračovali po červené značce do šumperského lomu. Cestou u seníku jsme zastavili a začali hrát připravené hry a soutěže. Mičkinikwa nás zasvětil do nové hry Rychlé čluny, které se hrály se zájmem. Zvítězili Vlci+Sovy. Rozhodující útok vedl Běda, který vyřadil posledního námořníka na lodi Dráčka.

Při jednom z poplachů se vyznamenal Šídlo, který se natáhl do bahňáku a pomohl vylepšit náladu vedení akce. Program pokračoval pod vedením oddílových rádců Cestovatele a Tarzana. Byli jsme svědky závodu potvor a viděli nejméně karambol na trati.

Za krásného počasí jsme nabrali ve 12 hodin kurz lom a vyrazili. Do lomu jsme přišli asi za 45 minut a hned se pustili do rozdělání ohně a ze svých teletin a batůžků jsme vytáhli liháče a začali s přípravou polévek. Mičkinikwa přinesl v tlumoku první cenu pro uzlaře a tak se soutěžilo o špekáček. To se nakonec v poměru 2:0 povedl spojencům Vlci + Sovy. Každý obdržel špekáček na opečení.

Při opékání zabodoval opět Šídlo, kterému špekáček upadl, ale měli jsme dostatek vody, kterou jsme špekáček opláchlí a Šídlo si tak mohl pochutnat.

Během vaření jsme díky Tarzanovi vyzkoušeli hod oštěpem a objevili nové talenty. Dračí zub vyhrál v nejmladší kategorii a ve starší nejdále hodil Tarzan. Na vrchol lomu vylezl Martin a vztyčil svoji vrcholovou vlajku.

V plánu jsme měli také další soutěže a hry, ale čas nás začal velmi tlačit a my se začali přesouvat do Šumperka na nádraží. Po cestě jsme si stačili zakoupit zmrzlinu (vanilková byla odporná) a na vlakovém nádraží jsme čekali 15 minut. Každý obdržel plán akcí – kalendárium, které popisuje oddílové akce do konce listopadu. Akce se myslím docela povedla a je jen škoda, že tam nebyly více zastoupeny Sovy. Příští akcí je až velká čtyřdenní akce - Bitva u Kanawahy, Sněm, Klání. Příště AHOJ!

MIČKINIKWA

Výška stromů a keřů

STROMY

Sekvoje obrovská	83 metrů
Sekvoje vřezelá	110 metrů
Douglaska	75 metrů
Smrk ztepilý	30-50 metrů
Jedle bělokorá	40-65 metrů
Modřín opadavý	20-50 metrů
Borovice lesní	20-48 metrů
Smrk obecný	30-50 metrů
Habr obecný	6-26 metrů
Jasan ztepilý	nad 40 metrů
Dub tvrdý	30-40 metrů
Buk lesní	30-50 metrů
Javor polní	15 metrů
Olše šedá	20 metrů
Bříza bílá	20-25 metrů
Topol bílý	30 metrů
Třešeň ptačí	15-20 metrů
Trnovník akát	25 metrů
Jabloň planá	10 metrů
Hrušeň planá	20 metrů
Líska turecká	20 metrů
Jeřabina	15 metrů
Osika	25 metrů
Jeřáb obecný	40 metrů
Vrba bílá	25 metrů
Vrba smuteční	20 metrů
Ořešák královský	25 metrů
Jírovec Maďal	25 metrů
Švestka	8 metrů
Kaštanovník jedlý	25 metrů
Lípa srdčitá	25 metrů
Morušovník bílý	10 metrů

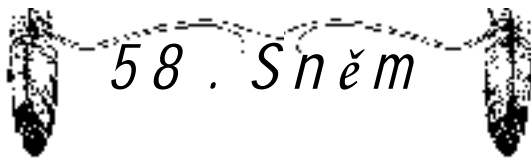
KEŘE

Líska obecná	5-7 metrů
Hloh obecný	4 metry
Ptačí zob	5 metrů
Dříšťál obecný	3 metry
Krušina olšová	5 metrů
Slivoň trnka	3 metry
Svída krvavá	3 metry
Brslen evropský	3 metry
Zimolez obecný	2 metry
Cesmína	6 metrů
Čilimník	2 metry
Šípková růže	3 metry
Jalovec obecný	10 metrů
Šeřík obecní	2-4 metry
Krušpánek (buxus)	4 metry
Ostružiník	2 metry
Maliník	1,5 metru
Vrba jíva	9 metrů
Pámelník červenoplodý	1-2 metry
Kalina obecná	3 metry
Angrešt srstka	1 metr
Bez černý	7 metrů
Štědřenec Muchovník	3 metry
Čimišník stromovitý	4 metry
Kalina vrásčitolistá	4 metry
Jasmín obecný	3 metry
Ptačí zob obecný	5 metrů
Lýkovec jedovatý	1,2 metrů

ZAKRSLÉ KEŘE

Borůvka	50 cm
Brusinka	20 cm

Připravil: Béd'a

58 . Sn ě m

Tak se již k nám řítí další sn ě m. Je vhodné splnit si již další orlí pero a postoupit v cest ě na vrchol. Sám jsem zvědav bude-li některý z bojovníků pasován do dalšího bojovnického či šlechtického stavu. Jist ě se najde chvilka času na plnění orlích per.

V rámci této několika denní akce je plánována bitva u Kanawahy.

Vrhn ě te se tedy do výroby koulí z ponožek nebo papíru (čím více tím lépe), indiánských štítů, sám jsem si jeden již vyrobil a to během necelé hodiny, zašijte si indiánské oblečení, atd.

Podrobnější informace vám budou včas dodány. Akci má na starost Rendy + Ohiyesa.

P.S.: Má-li někdo z vás zájem o účast na výročním 30. sn ě mu kmene Ksigudan, necht ě dá věd ě t Ohiyesovi nebo Mlčimovi. Sn ě m je 23. ř íjna a jelo by se v sobotu ráno (nejspíš) a vracelo by se v ned ě li.

Za pořadatele této akce : Ohiyesa

Družina Káňat

Členové družiny káňat:

Já – rádce

Drak – podrádce

Martin – Chodí do oddílu teprve druhý týden, i když je mu už 14 let, takže je dobrá posila pro naši družinu.

Lukáš – Nováček. Vyhrál zatím všechny schůzky a tím pádem i měsíční bodování družiny.

Lišák – Bojovník. V měsíčním bodování skončil na třetím místě, ale za to je nejlepší v OP, které plníme (2 000 kliků, 3 000 dřepů).

Grizli – Bojovník. V měsíčním bodování skončil na druhém místě, ale dost se mu nedaří v určování stromů.

Šidlo – Nováček. V měsíčním bodování se mu moc nedaří, ale to bude asi tím, že je nejmladší.

Na schůzkách:

Po celý rok budeme plnit na schůzkách OP 2 000 kliků, 3 000 dřepů. Družinového bodování se účastní pouze mladší kluci. Tento měsíc jsme dosti probírali stromy a budeme v tom muset ještě pokračovat. Na poslední družinovce jsme také začali s historií. Učení prolínáme s hrami. Také se musíme zaměřit na šest základních uzlů.

Mladší kluky také podporujeme ve sběratelství, získávají razítka, známky, pohlednice a odznaky, které pak vyměňují za co potřebují (o sběratelství se stará Drak).

Martin bude na schůzky připravovat sportovní program. Připravuje se také etapová hra.

Ječmen

Družina Vlků

Chtěl bych říct jen několik slov, takže kdo počítal se slohovou prací, toho zklamou.

Členové a jejich funkce:

- Plamen – příprava programu (rádce)
- Netopýr – má pravá ruka (podrádce)
- Béďa – vrchní topič (podrádce)
- Sběratel – nástěnkář
- Šmodrch – herník
- Dušan – nováček

Dušan je nováček naší družiny, hlavně kamarádí se Šmodrchem, ale doufám, že za chvíli budeme kamarádi a sebraná družina a pokusíme se vyrovnat družině Káňat a budeme jim rovnocenným soupeřem. Chce to však zapracovat a hlavně jak já říkám chce to chtít.

Doufám, že si tento skromný příspěvek přečtou moji členové a zamyslí se a třeba mi udělají radost tím, že se něco, co jsme na rodovce procvičovali, naučí a pak na další rodovce překvapí. To je hned něco jiného a já se budu těšit na další rodovku s tím, že máte zájem, aby naše družina klapala. Nutit vás však nemůžu. Jinak na našich schůzkách procvičujeme uzly hrajeme různé hry. Dále najedeme na historii to bude horor, ale mi to zvládneme, tak je asi vše.

Plamen

Družina Sov v novém roce

První družinová schůzka v tomto školním roce se v Leštinském rodu Sov konala v pátek 24. září. Vedení schůzky jsem se ujal já, za vydatné pomoci Veroniky. Na družinovku postupně dorazili Býk, Dračák a s mírným zpožděním i VlK.

Na úvod jsme opakovali uzly. Výborně si vedl Dračák, který se rychle zorientoval a i pozapomenuté uzly si oživil. Jeho lodní smyčka uvázaná za jednu vteřinu byla bezkonkurenční. Býkovi se dařila dračí smyčka. VlK jako nejzkušenější bojovník neměl větší problémy se žádným uzlem. Po uzlařských soutěžích jsme hráli Kuba řekl a poté jsme se k uzlům chvilku vrátili.

Veronika měla pro kluky připravené skládání japonských ORIGAMI. Pod jejím vedením jsme si poskládali jeřába. I přesto, že jsme to zkoušeli poprvé se to povedlo. Nakonec jsme hráli víceboj se svíčkami, kde si zdatně vedl Býk. Povedenou, i když trochu hlučnou schůzku jsme ukončili rodovou Lelevatikou.

Další schůzku o týden později vedl MIČKINIKWA. Dostavili se i Mona a Leopard. Káně nemohl, protože má angínu. Vypadá to, že družina Sov se pod vedením Mony rozjede a začne řádně pracovat. Zatím je ještě potřeba pomoci někomu z vedení, aby byla situace zvladatelná ale Mona má zatím potřebné nadšení a doufejme, že bude dobrý rádce své družiny.

Fotky Býka a Leoparda nejsou bohužel k dispozici.

Víc chodit na akce kluci!

Rendy

Co se (ne)vážného děje v oddíle

- Dračák z rodu Sov se pochlubil novou přítelkyní. Je jí 11 let. Redakce bude pozorně sledovat, jak dlouho s Dračákem vydrží.
- Drak se nezdá. Z florbalu odešel dříve, jak sám říkal „smát se ostatním na country bál“. V nočních hodinách byl však na country bále spatřen ve společnosti členek Zlaté lilie. Před naším reportérem prchal a snažil se zakrýt svoji identitu. Když jsme ho oslovili, zčervenal a pak řekl: „Sorry, já neuměla Česky.“
- Ječmen týrá zvířata. Když jej Stopař minulý týden navštívil, Ječmenova kočka se toho snažila využít a utekla z bytu. Ječmen ji však na chodbě dostihl a zoufale se bránící zvíře vtáhl zpátky do bytu. Přitom mumlal něco jako „ještě bude dosti na polívku“
- Plamen se na Gymnáziu dobře zabydluje. Na skautské dny ho přišla navštívit nějaká děvčata, asi spolužačky. Když jej na to Stopař upozornil, Plamen suverénně odvětil: „To nic, to je jen Janča a Ivča.“
- Neučast na BVÚ rozesmutila Mlčíma natolik, že celý víkend strávil ležením v posteli
- Neví se, jestli vyjde toto číslo BK. Pokud jej právě čtete, tak vyšlo

Všechny tyto pravdivé drby sesbíral Rendy

ČESKOSLOVENSKÉ OPEVNĚNÍ Z LET 1935 - 1938 (1. ČÁST)

Úvod

Od počátku 30. let minulého století pracovali armádní a političtí představitelé tehdejšího Československa na koncepci obrany státu, která by zemi zajistila před nebezpečím náhlého vpádu nepřátelských vojsk. Byla to odpovídající reakce na stále se zhoršující mezinárodní situaci. V roce 1933 se dostal v Německu k moci Adolf Hitler. Následně se výrazně zhoršily do té doby dobré vztahy mezi ČSR a Německem a došlo k urychlení všech přípravných prací směřujících k výraznému posílení obranyschopnosti Československa.

km dlouhá hranice s Rumunskem – naším spojencem – mohla zůstat relativně nechráněná.

Pro obranu naší republiky byl také velice nevýhodný protáhlý tvar jejího území. Zde se jevíly velmi nebezpečné předpokládané úderů nepřítel směřující k přetnutí dlouhého, ale ve směru sever-jih poměrně mělkého území. Neméně důležitým faktorem byl rovněž počet potenciálních sil mobilizované armády závislý na počtu obyvatel ČSR. Další pečlivě zvažovanou oblast představovaly materiálové a surovinové zdroje spolu s možnými kapacitami zbrojního, strojírenského a chemického průmyslu.

Po důkladném posouzení všech alternativ se v roce 1935 rozběhla rozsáhlá a zcela zásadní modernizace armády a společně s ní na hranicích Československa rovněž výstavba mohutného systému opevnění. ČSR začala intenzivně budovat svá opevnění až po roce 1936, kdy už byly agresivní úmysly hitlerovského Německa jasné. Roku 1938 pevnostní systém nebyl zdaleka dokončen, ale vzbuzoval respekt.

Opevnění se stalo nedílnou součástí nástupních a operačních plánů československé armády. Mělo zajistit především čas a vhodné podmínky při případné mobilizaci branné moci, chránit nejdůležitější prostory před vpádem nepřítel a umožnit plánovaný ústupový manévř armády. Nejvyšším vojenským představitelům bylo zřejmé, že bez důkladného opevnění by ani sebelépe připravená a moderními zbraněmi vyzbrojená armáda nemohla zajistit úspěšnou obranu země. Jako prvotní vzor pro výstavbu pevnostních objektů v Československu posloužila francouzská Maginotova linie.

Dle knihy československé opevnění z let 1935 – 1938 Muzea a památníky
Připravil: Rendy

Stříbrný kamarád

Stříbrný kamarád

Tomáš zářil. Splnil se mu sen. Dostal jízdní kolo. Nádherné kolo s několikanásobnou přehazovačkou. Na stříbrném rámu vynikal fialový nápis Mountain Bike. Když ho nadšený Tomík přeslabikoval, rozhodl se:

„Budu mu zkráceně říkat Mobik.“

„Říkej mu jak chceš,“ zavzdychala maminka, „ale to ti povídám, na silnici nesmíš. Budeš jezdit jenom kolem domu.“ Táta v té chvíli vytáhl z kapsy červenou hadičku a řekl: „Slyšel jsem, že se tady v poslední době kola ztrácejí. Tak jsem ti koupil zámek. Víš, jak se používá?“

Hadičkou procházelo ocelové lanko. Na jednom konci mělo zámek s klíčem a na druhé úchytku. Když se kolo lankem k něčemu připoutalo, nikdo ho nemohl odcizit.

Poučený Tomáš si uzamyká lanko, aby ho měl po ruce, upevnil pod sedlo a klíček strčil do kapsy. Potom na Mobika naskočil a slavnostně ho jel ukázat svému kamarádovi. Jurka Mobika pochválil, projel se na něm, vyzkoušel přehazovačku a dokonce i lankový zámek. Od toho dne se Tomáš a Jurka společně na kolech proháněli. Až do chvíle, kdy na hřišti zavrčelo letadélko řízené rádiem. Kluci opřeli kola o lavičku a pozorovali jeho akrobatický let. Když model dosedl na zem, Tomík se podíval k lavičce a strnul hrůzou. Jurkovo kolo tam bylo, ale Mobik zmizel! Zapomněl ho zamknout!

„Ukradli mi kolo,“ vykřikl a z očí mu vytryskly slzy. Jurka se také polekal, ale brzy dostal nápad: „Koukneme se do třešňovky. Jestli to nebyl opravdický zloděj, ale nějaký kluk, mohl by tam na něm jezdit.“

Oba chlapci na Jurkově kole uháněli do třešňového sadu, kde je plno cestiček, dolíků a kopečků, takže se tam pořádají klukovské terénní závody.

Kolečkáři v třešňovce skutečně byli. A mezi nimi se proplétal – stříbrný Mobik!

Tomáš přiskočil k jezdcí a ani trochu se neohlížel na to, že výrostek byl o hlavu vyšší.

Strhl ho z kola a křikl:

„Ty zloději! Dej sem moje kolo!“

„Co si to dovoluješ, prcku?“ houkl Čahoun.

„Vždyť je moje!“

„Jurko,“ zavzlykal Tomáš, „že je to můj Mobik?“

„Samozřejmě,“ kývl kamarád, ale vzápětí znejistěl. Dlouhán si přece mohl koupit právě takové kolo, jako měl Tom.

Čahoun postřehl, že se Jurka zarazil, a tak se drze ušklíbil:

„Odprejskněte, chlapečkové, nebo z vás nadělám několik trpajzlíků!“

Kolem trojice a stříbrného kola se shromáždil hlouček kluků. Jakkpak tahle scénka dopadne? Kdyby měl Tom na kole skrytý škrábanec, uvažoval Jurka. Ale on si ho tak setřil...

V tom však dostal nápad.

Přiskočil k Tomášovi – a...

Jurkův zásah všechny přihlížející kolečkáře přesvědčil, že kolo patří Tomovi. Čahoun mu ho tedy nevrle předal a utíkal pryč.

Jakým způsobem Jurka dokázal, že jde o Tomášova Mobika?

Dobrý detektiv na otázku jistě správně odpoví.

Stránka zábavy Vtipy, Vtipy, Vtipy

Vtipy, Vtipy, Vtipy

Apollo na měsíc

Bylo nebylo, Apollo na měsíci přistálo a jednou takhle astronauti celý rozčilení vysílají na zem:

„Hjustn, Hjustn, Rusové přistávají na měsíci. Co máme dělat?“

„To není možné. Pokračujte normálně v programu.“

Další den:

„Hjustn, Hjustn, Rusové přistáli a hned začali natírat Měsíc na červeno. Co máme dělat?“

„Klid hoši, klid. Vezměte si prášky na uklidnění, to budou halucinace.“

Po pár dnech začíná měsíc rudnout:

„Hjustn, Hjustn, skoro celý Měsíc už natřeli na červeno. Co máme dělat.“

„Žádnou paniku, všichni naši specialisté pracují na řešení. Vyčkejte.“

A další den:

„Hjustn, Hjustn, to je konec! Celý Měsíc už je červený!“

„Naše chvíle přišla, chlapci. Otevřete box 43Bx. Uvnitř najdete štětku a vápno. A pište Coca-Cola...“

Apríl

Přijde Pepiček do kuchyně a říká: „Mami, tatínek se oběsil na chodbě.....Apríl – ve sklepě!“

Úřad práce

Přijde cigán na Úřad práce a říká: „Chci práci.“

Úřednice: „Nó máme tu místo ředitele banky.“

Cigán: „Děláte si srandu?“

Úřednice: „Vy jste si začal!“

Baterie

Přijde blondýna do německého obchodu a chce tužkové baterie.

Prodavačka na ni: „Wie bitte.“

Blondýna: „Ne, nabitě.“

Batoh

Ve vedru, na louce, plné květů, much a červů, leží na zemi na zemi chlap s batohem.

Otázka: „Co má ten chlap v batohu?“

Odpověď: „Padák!“

Obsah čísla 165/16. ročník, které vyšlo 8. 10. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Javorová nažka 2004 – 2005 – str. 4	Stopař
Ø II. Skautské dny 9. – 11. září – str. 5	Stopař
Ø Skautské dny v Zábřezě 9. – 11. září 2004 – str. 7	Rendy
Ø Skautské dny – zpráva o výstavě – str. 9	MIČKINIKWA
Ø Z deníku wagameda – str. 11	SKANIATARIO
Ø Výprava za Šumperk – str. 15	MIČKINIKWA
Ø Stromy a keře – str. 16	Béd'á
Ø Na rovinku – str. 17	MIČKINIKWA
Ø 58. sněm – str. 18	Ohiyesa
Ø Družina Káňat – str. 19	Ječmen
Ø Družina Viků – str. 19	Plamen
Ø Družina Sov v novém roce – str. 20	Rendy
Ø Co se (ne)vážného děje v oddíle – str. 20	Rendy
Ø Československé opevnění z let 1935 – 1938 – str. 21	Rendy
Ø Detektivka – str. 22	Ječmen
Ø Stránka zábavy – str. 23	Ječmen

Příští redakční rada se koná:	10. října v 17 hodin (Čilikot)
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 31. října 2004
Příští číslo vyjde:	V pátek 5. listopadu 2004

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 165, náklad 35 výtisků – vyšlo říjen 2004

Šéfredaktor: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, fornusek@quick.cz

www.skaut.cz/shawnee

grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!